

FOLKDANSLAGET
VILJAN

1941-1991

40-talet, det var då det började

Första sammankomsten i danslaget var den 8 oktober 1941. Till ordförande valdes P.G. Svensson (Solvander).

Viljans första ordförande

Då beslöts att en avgift av 25 öre kvartalet skulle uttagas. På förslag av en kvicktänkt och ekonomiskt sinnad medlem bestämdes att danslagets namn skall fastställas på följande sätt. Var och en som kommer med namn förslag skall erlägga en avgift av 25 öre. Pengarna skall gå till dräcktassan.

Danslaget beslöt sig för en egen visa. Martin Andersson utsågs att formulera texten och Harry Carlsson musiken.

Att hitta en lokal att öva i var besvärligt, en lekstuga i Kristineberg blev det till sist. Resultatet av övningarna visades för 2398 Ledstjärnans medlemmar den 15 november 1941.

Fest 28 mars 1942

Till tonerna av lagets nya sång tågade dansarna in i salen och sen dansades det. Laget visade allt som inövats, Schottis i turer, Västgötapolska, Trekarlpolska, Övrabykadriļ samt Vingåkersdans. Efter dansen avslöjade Solveij att danslagets namn blivit *Viljan*, och att priset, en nationalklädd docka, gick till Fritz Wärning. Programmet avslutades med folklekar.

Den 6 december 1942 höjdes medlemsavgiften till 1 krona i kvartalet.

Från maj till september 1943 genomförde Viljan 7 st uppvisningar med 6 par i snitt. Våren 1944 hade Viljan tillsammans med Ledstjärnans sångkör ett framträdande, Viljan dansade till sångkörens toner, och sålunda blev det Fyrmannadans, Vingåkersdans och Varsovjenne.

Hösten 1944 fick Viljan träna på Ordensalen, Ringvägen 125 på Söder.

Maj 1945 i Hagaparken, samling 8.30 med Viljan, Heimdalsgillet, SGU och Frisksportarna. Först dansades Bitte mand i knipe, Danmark, så Kjøre vatten och kjøre ved, Norge, Sappo från Finland, och till sist från Sverige Landskronakadrilj.

Kristihimmelfärdsdag i Hagaparken

1945 hade Viljan 12 st uppvisningar på bl.a. Torekällberget i Södertälje, där oxdans ingick.

1946 ändrades medlemsavgiften till 6 kronor per år.

Detta var något ur 40-talet.

Kjell S

1950-talet

Grunden till juniorlaget

Oxdans

Även under femtitalet, när Viljan passerat tioårsstrecket, skedde många pionjärhändelser.

Folkdanslaget Viljan fick sitt första juniorlag 1954. Liksom vuxenlaget hade juniorlaget sitt ursprung i Lokalföreningen

Ledstjärnan i nykterhetsrörelsen. Stockholms södra förorter var tidigt tillhållet. Man dansade på Knektvägen 13 i Gubbängen, men sedan flyttade verksamheten till Södermalm under något årtionde. Oxdansen var första dansen man övade, innan man vågade hålla i varandra. När deltagarna blivit lite modigare blev det Jungfrun gick till killan och Övrabykadrilj.

I TV:s barndom var Viljan med. TV-debuten gjordes i programet Storstugan, som laget medverkade i flera gånger.

1959 fick Viljan sin fana. Kung Gustav VI Adolf utdelade fanan från Bestyrelsen för Svenska Flaggans Dag på Stadion 6 juni.

Curt J

Ett år på 60-talet

Det började redan med trettonhelgen, när vi reste till Sundbyholm på lek- och danskurs i Ungdomsringens regi. Januari i övrigt ägnades åt lekledningar, Apotekarnas bryggerier med Erik Ost, MÖnchens bryggerier med Gnesta-Kalle, DIF på Hasselbacken m.fl. m.fl. När det drog ihop sig till Stadshusfest i slutet på mars-början på april var vi med. Uppvisningen i Blå Hallen och dansen efteråt tillsammans med de andra lagen i Stockholms distrikt var ett fint sätt att umgås över föreningsgränserna både för juniorer och seniorer.

Vingåkersdans

På Folknykterhetens dag, alltid Kristi Himmelfärdsdag, dansade fyra par från vardera Viljan och Heimdalsgillet tillsammans med SGU och Frisksportarna uppvisning i Hagaparken och på Bollnäsbanan.

Nästa stora helg, pingsten bar det i väg till Saxenborg eller Wendelsberg på NTO:s folkdanskurs. 70% dans, 20% historieberättande och 10% sömn. En förskräcklig gammal folkvagnsbuss fraktade oss till Dalarna och ett år även till Gävle på samma kurs.

Väl hemma igen var det dags för årets andra stora samarbete med Stockholmslagen: Ungdomsringens dag på Skansen. Även där var det en massuppvisning på Solidenplan och sedan dans på gårdarna. 1965 fick Viljan hedersuppdraget att dansa på Solidenscenen. Vårt program hette "En resa genom Sverige". Cirka tolv par, juniorer och seniorer blandat, fanns på scenen.

Inte hade vi ledigt för att det blev sommar. Midsommarfirandet på Farsta Gård började med en en timme lång lekledning i slutet på 60-talet.

1960 var det Nordisk Bygdeungdomsstämman i Helsingfors, 1963 i Oslo och 1967 i Odense. Viljan var representerad vid alla tillfällena. Juniorerna reste till Barn- och Ungdomsting i Säter 1962 och i Uppsala 1964.

Så kom hösten och då var det till att pyssla och göra saker till vår höstbasar i november. Lucia firades då som nu med att pojkarna stod för värdskapet vart annat år och flickorna vart annat.

Utöver de fasta programpunkterna hann vi med att spela handboll (mest grabbarna) och att delta i Ungdomsrings övriga idrottsarrangemang. Det var 1962, som våra Sorundadräkter kom till. Medlemmar och juniorföräldrar sydde för brinnande livet för att våra "barn" skulle få "kläder".

60-talets stora händelse, som ännu ger eko, var vårt första möte med Leikarringen Symra i Oslo den 5 juni 1965. Vi hade en fantastisk pingst tillsammans och än i dag är våra träffar årets höjdpunkter.

Trots all denna aktivitet hade vi en kris i slutet på 60-talet, både ekonomiskt och vad gäller antalet medlemmar. Det var tur att en liten, envis och uppfinningsrik skara höll laget levande så att vi kunde vara med, när den stora tillströmningen på 70-talet kom.

Ulla

Lekledning januari 1960

Holland 1975

70-talet

Årtiondet började med stor medlemsökning. Vi fick införa medlemsstopp. Juniorverksamheten var också stor. Det fanns 4 grupper, 2 st i Sköndal och 2 st i Farsta. På seniorsidan bedrevs kursverksamhet i gammaldans och även nybörjarkurs i folkdans. För medlemskap krävdes genomgång av folkdanskurs.

Första Rättviksdansen 1974 var Viljan med och har varit representerat varje gång sedan dess. Vi fick tag i logi den gången i en gammal barnkoloni norr om Rättvik, Knåparbodarna. Där har vi bott sedan dess, dom flesta av oss.

Året därpå var ett händelserikt år. Vi for iväg med två bussar fullastade till Oslo i pingsthelgen, som det året inföll på 17 maj. I juli åkte vi till Holland på festival. Vi var 42 personer som åkte iväg naturligtvis med en Näshultabuss. I en veckas tid dansade vi så fötterna blödde och därefter hade vi en veckas avkoppling med resa genom Belgien, Luxemburg och Tyskland. Vi åkte vinbåt på Rhen och bara njöt av tillvaron.

Utbytet med Symra utökades till flera möten om året. Vi åkte över till Leikfest på hösten och vi möttes under Rättviksdansen. Kursutbyte hade vi också Erik Hestnes kom till oss och lärde ut sångdanser och Curre B åkte över och lärde ut svenska folkdanser.

Vi inte bara dansade . Annan motion förekom också. Distriktsmästerskap i bordtennis arrangerade Viljan under hela årtiondet och vi stod även som arrangör för volleybollturneringar. 70-talet avslutades lika intensivt som det började.

Kerstin B

Hasse klipper till

Turneliv USA 1981

80-talet

När 80-talet var ungt dansade vi en Vindmölle och en Engelska för tre par. Vid 80-talets början var vi fortfarande många. Den gröna våg som på slutet av sextio och början av sjuttio-talet gett även vår verksamhet ett uppsving var fortfarande grön om än i en lite ljusare nyans. Och så skulle vi ju till USA. Men dessförinnan dansade vi en Östgöta och en Småland.

1 Lindsborg Kansas deltog vi i oktober 1981 i en Svensk Hyllningsfest. Detta var höjdpunkten på våra två veckor i

På väg till USA

USA, även om bergen var högre i Colorado. New York bjöd på ett strålande höstväder och Colorado bjöd på Denver, Colorado Springs och Loveland.

Vi dansade också en Landskrona och en Åttamannadans från Odsmål. Vi besökte också Rättviksdansen som oftast inföll en vecka i slutet av juli. Bodde gjorde många på Knåparbodarna ovanför Ostbjörka. Några trivdes uppenbarligen så bra där uppe att de ibland missade själva festivalen. Trevligt var det i alla fall även om det blev färre och färre från Viljan som deltog. Detta gällde även Nordleik där Bergen besöktes av färre Viljor än Åbo, som i sin tur besöktes av färre än Göteborg.

Men vi dansade också en Fyrmannadans och förstås Ränningen. Trots det blev den gröna färgen tunnare och tunnare. Barnen och ungdomarna försvann och även vuxenlaget darrade ibland på benen. Men fortfarande fanns det entusiaster som jobbade hårt för laget. På ett sätt kanske hårdare än tidigare, för nu arbetade man i uppförsbacke. Hade Viljan och folkdansen sin framtid bakom sig?

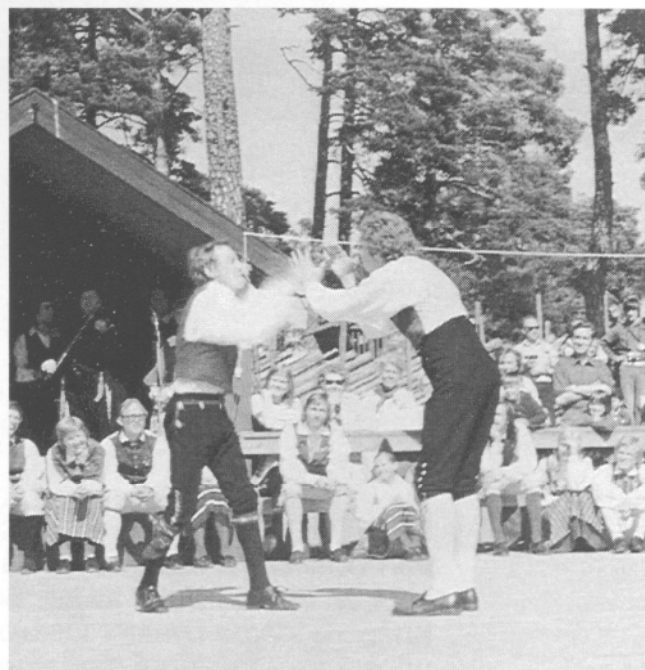
Då dansade vi en Daldans och därefter raskt en Västgöta. Och så skulle vi ju snart fylla femtio år. Roligt hade vi ju faktiskt på våra måndagsträningar, uppvisningar och lekledning, resor och studiebesök, på sykurser och pysseldagar och några vågade t.o.m. stufva. Vi hördes också i Närradion på söndagkvällar! Och 80-talet slutade som det började, vi dansade en Vindmölle och en Engelska för tre par.

Gunnar

Leikarringen Symra - Folkdanslaget Viljan

Två fina felor

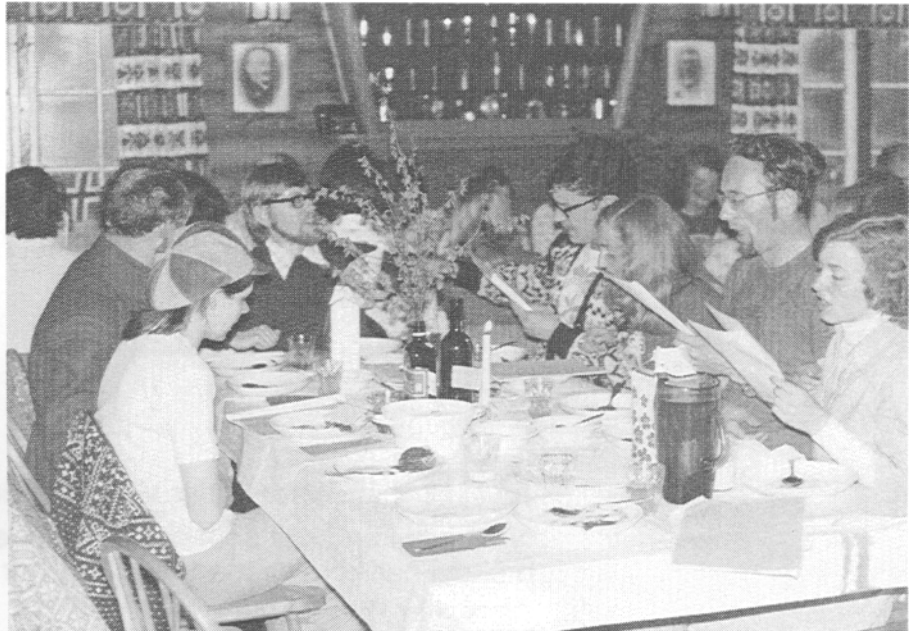
Oxdans

På Bygdöy 1983

Sång på gång

*Landskamp
i slottsbygge*

*Avskedspresent
överbämnas under
högtidliga former*

Farväl

Hemresan

Alla händelser under Viljans 50 år ryms inte i en skrift som denna. Bara en bråkdel har kommit med. Avsikten har heller inte varit att göra en fullständig historisk redogörelse, utan att ge läsaren några fragment ur folkdanslagets fem första decennier. För att lära känna laget. Eller för att väcka minnen till liv. Någon kanske blickar in i framtiden. Vår förhoppning är att den här skriften skall vara till glädje för alla som har den i sin hand.

Vi hoppas också att de kommande 50 åren i Folkdanslaget Viljan blir lika lyckade som de 50 år som varit.

Jubileumskommittén

